

Značaji dreves 4 – Smreka

Notranja čvrstost

Če javor slovi po razkošni pozunanjenosti, je smreka tiha ponotranjenka. Zlahka jo je prepoznati po temno zeleni koničasti obliki in štiri-stranskih kratkih iglicah, ki jih lahko svaljkamo med prsti, za razliko od ploskih dvostranskih iglic jelke in tise. Oblika drevesa in iglic nudita močno zavetje in hrano številnim gozdnim prebivalcem. Smreka je ravno-zrnata, kar njenemu telesu daje čvrstost kljub temu, da je po teži zelo lahka. Je elastična in močna pri nošenju snega in pogosto je tudi v hudih zimah pod njo kopno. Zaradi do tal poveslih vej, se pod njo naredi suho, z živimi vejami izoliranemu iglujju podobno zavetje, kar spretno izkoriščajo gozdni prebivalci.

Smreka je nevpadljivo in pragmatično drevo, zaradi nepropustnosti iglic dolgo obdrži sneg na vejah in s temno-zeleno-belim kontrastom lepša zimsko pokrajino bolj kot katerokoli drugo drevo.

Smreka je sorodna tipu človeka, ki najraje 'stoji zraven', ne pasivno, odstotno, pač pa kot modri opazovalec, ki se ne vmešava in je vselej pripravljen ponuditi pomoč, kadar je potrebno. Kot smreka je sposoben vzdržati težke pritiske, ne da se pritoževal, kadar postane življenje bolj zahtevno. Naredi, kar je potrebno, brez veliko besed.

Če se najdete v smreki, verjetno z videzom ne vzbujate pozornosti, imate pa sposobnost prinašati izjemno lepoto v življenje na samo vam lasten način. Če bi radi prebudili notranji vir, duhovno prožnost in trdoživost, potem poiščite njeno podporo.

V naravi jo nikoli ne najdete v mono-kulturi, pravzaprav ne najdete monokultur sploh. Te ustvarja strojni človek in zlasti smrekova monokultura vzbuja temačno nelagodje, v katerem se ni prijetno zadrževati. Bodite pozorni in telo vam bo sporočalo, kje so prostori, ki pomnijo visoke naravne energije in od kjer je bolje oditi, kadar vas telo z nemirom opozori na škodljivost. Bodite kot zenovski vrtnar, ki ga ne prevara lažen lesk kot iz škatlice urejenih arboretumov in presojo prepustite čutenju telesa, ki bo nezmotljivo bral prostorsko energijo. Drevesa imajo sicer zmožnost preobražanja nizkih energij, a le v toliko, kolikor jim pogoji dovoljujejo.

Smreka, ki ima za sosede le smreke in pod njimi ne raste nič, nasadi sadnih dreves in orehov, polja pšenice, koruze in druge monokulture so tako oddaljeni od mnogovrstne, med seboj podporne in simbiotične ureditve Življenja, da ne padejo več po njegovo okrilje. Moj duhovni svetilnik mi ob mnogih prilikah pove, da je čudno, da sploh kaj zraste, in hvala ne gre človekovemu 'znanju', pač pa Milosti Življenja

Smreka je pomešana med listavce in druga drevesa, v hladnejših pogojih, zato si jo poiščite v mešanem gozdu višje nad morjem. Za posebno podporo povezovanja z notranjim virom poiščete staro smreko osamelko, ki raste edina med drugimi listavci.

Tako kot nekultiviran gozd, tako bi se tudi vaša duša, če vanjo ne bi posegli s človeškim znanjem, sama-od-sebe razbohotila v vam lastno kraljestvo naravnih lepot, za katere se vam ni treba truditi, jih izgrajevati in šele ustvarjati, prav enako kot ne potrebujemo narediti ničesar, da imamo gozdno obilje. Pravzaprav je toliko lepši in bolj ubran z Življenjem, kolikor manj se vmešavamo vanj.

Vaša naravnost je tam kot božanska zapuščina, zato se lahko sprostite, le pazite, da se pri negi notranjega vrta ne ravnate po naučenih smernicah lepega in zdravega, ki vas silijo v monotono gredičasto izumetničenost, pač pa na vse to pozabite in se le globoko sprostite v spoznanje, da že ste Lepi in Zdravi.

Ko ne boste storili ničesar za to, da bi se polepšali ali ozdraveli, boste zasijali tako naravno in neopazno kot narava. Narava ne ve, da je lepa in zdrava, ker za to ničesar ne stori. Nehajte se truditi, da bi bili srečni, izpolnjeni, zadovoljni, radostni in le sprevidite, da taki že ste.

Dovolite notranjim lepotam nezadržano pot na plan, ne zatikajte se ob norme, pravila in pričakovanja, ki vas skrotovičijo v nekakšen pritlikav bonsai ali v izklesan kamen. Dovolite si brez-obličnost ali vse-obličnost, kakor vam je ljubše. Bodite surovi kot gozdni balvan, ki ga ni dotaknila roka kiparja, niti vaša lastna. Brez šminke, laka za nohte, brez imena, narodnosti in poklica, brez zgodovine in načrtov za prihodnost.

Ne mislite, kaj morate storiti, da boste duhovno prožni kot smreka, ki jo ne zlomi noben zunanji pritisk, le gladko, brez upora se vdajte pritisku in napetost bo izginila! Vi pa prejmete brezplačen duhovni in telesni strečing in nikdar več ne potrebujete rekreacije ali telovadbe.

Ko enkrat zabredete v svet energij, začenjate vajeti manifestacije prevzemati v svoje roke. Namesto, da premikate stvari sem in tja, vključno s svojim telesom, raje ustvarjate idealne energijske pogoje, od koder izvira vse in česar s premikanjem stvari ne morete popravljati. Iti morate vase in energijo osvoboditi iz potratnega obnašanja.

Poskusite doumeti naslednjo izjavo:

'Kdor ne bo ničesar naredil zase, za svoje blagostanje ali za svoje zdravje, temu bo dano vse duhovno in telesno obilje Življenja.'

Če vadite jogo, pilates ali čigong, fitnisirate, tečete in se rekreirate za 'zdravje', izhajate iz predpostavke, da morate za zdravje nekaj šele narediti, da bi ga imeli. Z energijskega vidika sporočate, da zdravja nimate, zato tako ustvarjate bolnost. Zdravemu ne more priti na misel, da bi moral kaj narediti za to, kar že je! Zato je zdrav! Ne posveča se telesu neposredno, ki je posledica njegovega energijskega stanja, pač pa le budno skrbi za lepo počiščen notranji vrt in ostaja v Miru.

Marsikdo bi mi lahko očital, da sem sama ista..., in prav bi imel. Od 7-ega leta dalje plešem, mam črni pas borilne veščine, kar nekaj titul mojstrice te in one veščine in leta poučevanja vseh mogočih spretnosti. V dobro bi si lahko štela, da so me ta početja pritegnile iz čistega veselja po njih in jih nisem delala zaradi zdravja ali povečevanja lastne imenitnosti, a nisem mogla ubežati besedam Toltekov, ki so mi ves čas odzvanjale v ozadju, da ko enkrat nakopičim dovolj notranje tišine, sem kot priklopljena na Življenjsko vitalnost, ki drži telo v popolni obliki in kondiciji in nobena aktivnost za zdravo telo ni več potrebna.

Ljudje smo v izjemno nerodnem položaju in rada bi, da bi ga videli surovega in se lažje orientirali proti lastni naravnosti. Poskusite na to pogledati z očmi Tarzana npr.. Poglejte, kako božanski mišičast, vitek, močan in spreten je, ne da bi kaj naredil, da bi tak bil. Tudi mi bi lahko hoteli naravno Življenje, v katerem je telesno zdravje, lepota in moč posledice načina Življenja in ne predmet vaše pozornosti. Zdaj ga z načinom Življenja uničujete, potem pa naj bi ga z raznimi veščinami in spretnostmi znova pridobili? To je nekaj takega kot izumiti dizelski avto, nato čez 100 let ugotovite, da ste uničili zrak in se davite pod pločevino, pa izumite čistilno napravo, ki naj bi to popravila, v obeh primerih pa hočete verjeti, kako skrbni ste do okolja oz. telesa.

Ko vas znova in znova napotujem le v eno samo točko – v nego notranje tišine, s tem prejimate najvišje dejstvo Moči. Če se mu pustite voditi in z njim brišete program, ki vas sili v lovljenje lastnega repa in še, če bi se mu pustili voditi tudi drugi, bi čez noč izstopili iz te ničeve zanke samoprevare.

Zato, če še vlagate svoje napore v zgibanje telesa za to, da bi bili zdravi, vedite, kje ste in kaj zares počnete. Vsakokrat znova izumljate 'čistilno napravo' za popravljanje tega, kar s svojim načinom Življenja rušite. Naj vas strezni! Takrat se le privijte k tej vitki lepotici smreki in razumeli boste bolečino vseh dreves ob doživljanju vaše bolnosti, za katero ste bili naučeni misliti, da je zdravost.

Biti videc ni šala, preživeti samega sebe ni šala? Vsaka podrobnost vašega Življenja je plod neke misli in ne vaše neomadeževane naravnosti, zato vas Ljubezen vabi v pomiritev, v kateri je vse, česar zaradi pomanjkanja 'časa', ne prepoznate kot danost in ne sprejmete. Življenje se vam daje brez prekinitve, vi pa mu vsakokrat znova, s služenjem nemiru uma, zaprete vrata pred nosom. Ne bojte se notranje obmirovati in 'počiti v Miru' in deležni boste neizrekljivih Darov.

Kaj si ne želite čistega planeta, brezplačnih naravnih notranjih in zunanjih danosti in brezskrbnega Bivanja, v katerem nimate naravnih sovražnikov..., razen samopozabljenja. Kaj ne upate več v Lepoto, Mir in Ljubezen, v **P**ravico? Ste dvignili roke nad sabo in menite, da je za vas, za ljudi, za planet... prepozno? Potem mi je žal za vas, kajti misel vam predoča svoje temine, da bi vas držala v obupu, iz katerega se nima smisla zaustaviti, saj je že vse izgubljeno.

Resnično vam povem, motite se. Dokler dihate, četudi bi padlo zadnje drevo, lahko prenehate s samo-uničevanjem. Ne bojte se verjeti Ljubezni, ne bo vas pustila na cedilu in ne bojte se zaupati Miru, v njem boste našli lastno Luč. V Njej je Življenjski naboj, ki privlači enako. To vas ne samo Oživi, pač pa poskrbi za vaše blagostanje in vaše telo.

Zato se odenite v visok zven smreke, da vam prebudi trdoživost in gibkost pri zapuščanju tega, kar mislite, da veste. Ne menite se za nič drugega, kot za notranjo čistost, iz katere že privabljate zlate čase Življenjskega obilja zase in za svoje.